

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-17621 פרי נ' גיבעתי ואח'

לפני כבוד הרשם בכיר אריה דורני-דורון

התובעים: איציק פרי

נגד

הנתבעים: 1. שלומי הרצל גיבעתי
2. מאיר גיבעתי

פסק דין

1. בפניי תביעה כספית כנגד הנתבעים בטענות תרמית ומצג שווא של נתבע 1 (להלן: "האב") בעת קבלת שיקים לטיפול בדבר היותו עו"ד, הותרת שיקים בידו בלא שהועבר פדיונם או השבתם כלל נכון להגשת התביעה, וניהול תביעה בפני המפקחת על רישום המקרקעין על ידי הבן עורך דין נתבע 2 (להלן: "הבן") בחוסר סמכות עניינית במצג שווא של האב בדבר מומחיות בתחום והיכרות אישית עם המפקחת, ובנוסף לאמור דרישת השבה של שכר טרחה עבור שירות משפטי של הליך פש"ר שלא בוצע כלל, בתוספת נזק לא ממוני ועוד. סכום התביעה הועמד על סך של 33,500 וכן הוצאות משפט.
2. בכל הנוגע לבקשה להפקדת הוצאות מצד התובע טרם מתן פסק הדין, לאחר שעיינתי במכלול המובא בפניי, ובטענות הצדדים החלטתי שלא להורות על הפקדת הוצאות מצד התובע בתיק זה לפני מתן פסק הדין, למרות היות התובע בהליכי פש"ר תוך קבלת היתר להגשת תביעה זו במסגרתם, גם לגופה של תביעה וגם נוכח הליכים נוספים של תביעות לשון הרע בסכומים נכבדים בהן לא נטען כי הופקד סכום כלשהוא, ובהערכה כי התביעה דנן בסופה לא תידחה.
3. הנתבעים הבהירו ואף עמדו על כך כי בתיק זה לא ידונו טענות לשון הרע משום שאלו ידונו בשתי תביעות בבית המשפט השלום בלבד. התובע וויתר על ייצוג ועת ראה בית המשפט כי הייתה בקשה או כוונה להזמין עד זה או אחר, איפשר לצדדים להביא עדיהם בדיון נוסף ובלבד שלא תיטען כל טענת פגיעה בהוגנות הדיונית.

עיקרן של טענות הצדדים בתמצית:

4. לטענת התובע בין יתר הטענות, האב התחזה לעורך דין והבטיח לטפל בשיקים בהיקף כ- 30,000 ₪, ולמרות שפדה 3 מהם בסך של 900 ₪, 300 ₪ ו-250 ₪ לא העביר התמורה ולא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

השיב את שאר השיקים שנותרו לטיפול. עוד נטען כי במצג של הכרות עם המפקחת על רישום המקרקעין, סוכם בין השניים על הגשת תביעה למפקחת על רישום המקרקעין, ובמהלכה התברר כי יש הכרח לשנות סעדיה מטעמי סמכות עניינית והתובע הפסיק השירות המשפטי, המשיך לבדו בתביעה, שטרם הסתיימה, אך דורש את שכר טרחתו בחזרה, בסך של 4000 ₪, וכן דורש השבה של עוד 1,000 ₪ שכר טרחה אחר לכאורה שנועד לטיפול בהליך אחר של פשיטת הרגל אותו לטענתו שילם ולא קיבל כל תמורה בגינו ויש להשיבו.

5. הנתבעים טענו בין יתר הטענות, כי לא היה כל מצג פסול או איסור בהתנהלות זו, האב הוא מנהל משרד עורך הדין שהבן נתבע 2 הוא היחידי שהינו חבר לשכת עורכי הדין. האב בהשכלתו בעל תואר שני במשפטים ועוזר ומסייע לבן ללא מצגים מטעים. לטענתם התובע מכפיש את השניים, ושם לו למטרה לפגוע בהם. קיימות שתי תביעות בגין לשון הרע אותן הגישו בהקשר זה והתובע נמצא בהליך פש"ר ולגביו נטען כי בכוונת הנתבעים להציג במסגרת הליך זה עובדות לגבי יכולות כספיות של התובע נוכח נכס מקרקעין.

6. הנתבעים מציינים כי הוגשה תלונה על ידי התובע ללשכת עורכי הדין בהקשרם, לא נקבע כי הייתה עבירה אתית, ולא הוצגו ראיות לפדיון שיקים ללא העברת הפדיון ללקוח. במסגרת הלשכה נקבע כי ככל שהייתה רשלנות אין מדובר ברשלנות רבתי המהווה עבירה אתית ולכן אין מדובר בעבירה אתית. (ת/ 7)

7. עוד טוענים הנתבעים במסגרת הדיון, כי האב פנה לאנשים עם השיקים ופדה סך של : 300 ₪ בלבד. יתר השיקים "אצלו ברכב". במסגרת הדיון הושבו השיקים לתובע לבקשת בית המשפט. תלונתו של התובע בהקשר זה ללשכת עורכי הדין, הסתיימה בקביעה שאין מדובר ברשלנות חמורה אם בכלל, ויש להשיב את השיקים. התובע התבקש לסור למשרד ליטול את השיקים ולא הגיע כמבוקש על ידם בהודעות "וואצאפ". בכך אין לו להלין אלא על עצמו ויש לו אשם תורם של 100% לעיכוב בקבלת ההמחאות.

8. עוד נטען לעניין שכר הטרחה בגין התביעה בפני המפקחת על רישום המקרקעין, זו התביעה ממשיכה גם היום על בסיס כל שהכין וטרח הנתבע 2 לכן יש להותיר שכר הטרחה שהוא סביר בידי הנתבע 2 גם אם היה צריך לשנות הסעדים כפי שביקשה המפקחת לתקן כתב התביעה בדיון. הנתבע 2 היה מוכן להמשיך לייצג אך התובע הוא שבחר להפסיק הייצוג.

9. לסיום טענו הנתבעים כי לא נגרם לתובע כל נזק. הוא ממשיך בתביעתו, השיקים שמעולם לא הופקדו בבנק, הינם שיקים ישנים שלא חוללו, חלקם מקושקים ואינם ניתנים להפקדה בהוצאה לפועל, הושבו במסגרת הדיון במעמד הדיון לבקשת בית המשפט, 26 שיקים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-17621 פרי נ' גיבעתי ואח'

במעטפה שצולמו על ידי הצדדים . אין עוד כל שיקים נוספים . התובע לא הציג כל ראיה לטענות הונאה ומרמה , ויש לדחות תביעתו בהוצאות . הנתבעים ציינו כי סדר הדברים הוא שהוגשה תביעה בגין לשון הרע בסך של : 200,000 ₪ בבית המשפט השלום, שם תידון התביעה לגופה , ולאחר התביעה בגין לשון הרע הגיש התובע תביעה זו בתביעות הקטנות .

10. הצעתי לצדדים פשרה במסגרת הדיון , דווקא בשל מערכת היחסים העכורה בין הצדדים , שניכר שהשפיעה מאד על הצדדים ושהקשתה עליהם להידבר , הצעת הפשרה נדחתה . מכאן נפניתי לכתובת פסק הדין תוך זהירות שלא לחרוג מדלת אמותיו של פסק הדין הנדרש נוכח שאר ההליכים וכן נוכח ההבהרה כי לא ידון פסק הדין כלל בכל טענות לשון הרע בתיק זה, אלא רק בהקשר לטענות לעניין התביעה הכספית .

המסגרת הנורמטיבית

א. אחריותו של עורך הדין כלפי לקוחו הינה במישור החוזי ובמישור הנוזקי ניהול משרד עורך דין ומצגיו הם חלק מהחובה והאחריות לא בכל מקרה לא בכל מחיר .

בע"א 2625/02 נחום, עו"ד נ' דורנבאום פ"ד נח(3)385, 425 התייחס כב' הנשיא ברק (כתוארו דאז) לעניין זה וקבע:

" מבחינת סטנדרד ההתנהגות הנדרש, אין למעשה הבדל בין יחסים חוזיים לנזיקיים (פרשת לוי [1], בעמ' 462). הסטנדרד הוא רמת המיומנות והזהירות הנדרשת מבעל מקצוע כלפי מי שהוא חב כלפיו, לצד כללי האתיקה הקובעים את נורמות ההתנהגות הראויות לעורך-דין.

ב. על חובותיו של עורך הדין במילוי תפקידו ניתן ללמוד מפסד ע"א 7633-12 קבוצת גיאות בע"מ נ' גולדפרב, לוי, ערן, מאירי, צפריר ושות', עורכי דין בע"מ.

ג. מקור נוסף המקים חובה על עורך הדין כלפי לקוחו מצוי בחוק השליחות תשכ"ה-1965.

ד. בפסק הדין עא (י-ם) 11344/07 פלונית נ' עו"ד משה מימרן (מאגר המשפטי נבו) התייחס כב' השופט משה דרורי לאחריות הכבדה המוטלת על עורך דין אשר מחזיק בכספי לקוחו כנאמן, וכך נקבע :

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-17621 פרי נ' גיבעתי ואח'

"..הכללים שפורטו לעיל, חלים על כל נאמן, ובפרט על עורך דין המשמש כנאמן, אשר לגביו חלים בנוסף לדיני תום הלב, השליחות, והנאמנות, גם הדינים המיוחדים של מקצוע עריכת הדין, הן אלה הקבועים בחוק לשכת עורכי הדין והן אלה הקבועים בכללי האתיקה ובפסיקת בית המשפט, אשר פרשה את החובות האמורים".

ה. הכללים בדיני החוזים בכל הנוגע לטעות, הטעייה, פרשנות חוזה, אומד דעת הצדדים ועוד תקפים גם לדין, ולא נאריך. אולם, נציין אף דיני עשיית עושר ולא במשפט ועקרונות תום הלב המסוככים מעל החוקים ובמסגרתם כדי עשיית הצודק והנכון בכל מקרה לגופו.

ניתוח " בקציר האומר " :

11. יובהר כבר עתה, כי אין בכוונת פסק דין זה בתביעה קטנה, סדר דין בו בחר התובע כדי להרחיב מעבר לנדרש אלא כדי הכרעה בשלוש שאלות עיקריות :

- א. האם יש לפצות את התובע על השיקים שניטלו ולא הושבו, ולא הועבר פדיונם ככל שהיה שכזה ?
- ב. האם יש להשיב לתובע שכר טרחה ששילם בגין תביעה בפני המפקחת על רישום המקרקעין ?
- ג. האם יש להשיב לתובע שכ"ט ששילם לטענתו בעבור טיפול בהליך פש"ר ?
- ד. האם יש לפצות התובע בגין התנהלות הנתבעים בנסיבות הנטענות ?

12. לאחר שעיינתי בכל המובא בפניי החלטתי לקבל את התביעה בחלקה המינורי, וזאת מן הטעמים הבאים :

חבילת שיקים ישנים במעטפה :

13. אין מחלוקת כי אכן נמסרו שיקים לטיפול. אין מחלוקת כי לא נערך כל מסמך מסירתם לטיפול. לא מסמך שכר טרחה ולא מסמך מסכם. לא עמלה ולא על מה. מכאן האשם התורם של התובע אך מנגד מכאן האחריות וחובת האמון הגדולה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

14. אין מחלוקת כי האב עצמו בהודאתו, היה זה שטיפל באמצעות פנייה לבעלי ההמחאות בניסיון להביא לתשלום. לעניין זה, ייאמר כי אין חובה להיות עורך דין כדי לגבות שיקים. מנגד, ביחס לאב מתקיים קושי מבני אינהרנטי של ניהול המשרד. אין מדובר בניהול אדמיניסטרטיבי בלבד של משרד עורך הדין הבן. על פניו מהודאת האב עולה, כי ניסיונו של האב בעסקים והשכלתו המשפטית הרחבה, מביאים לטשטוש תחומים בינו לבין הבן באותו משרד משפחתי ולעניי הבאים ככל שהכול שפיר הרי מדובר בצוות מצויין אולם בכל תקלה תעלה סוגיית ההפרדה בין שני הנתבעים, הגם שאין כל יפוי כוח או הסכם שכר טרחה חתום על שמו של האב שאינו עורך דין או לטובתו. המצגים כלפי חוץ אינם מבהירים כי האב אינו עורך דין או אינו עורך הדין גבעתי. לא הובאה כל ראיה להבהרה בכתב בפגישה עם לקוח מי עורך הדין המטפל כעורך הדין ומי זה שטיפל כמנהל הלשכה שאינו עורך דין בפנייה טלפונית לצורך התוצאה המשפטית. עניין זה אף צויין על ידי לשכת עורכי הדין.

15. במסגרת ניהול הלשכה והמשרד, אין כל מסמך בדבר הלקוחות שבאו לפרוע השיקים, והותם, סכום השיק, הסכום ששולם, בין אם 300 ש"ח ובין אם יותר. במסגרת ניהול וארגון זה, אין כל מסמך לעצם קבלת השיקים והיקפם. מנגד היקף כה גדול שיקים נמסר בחוסר שקיפות ללא העתק בחתימת המשרד כי התקבל. לא המחאה אחת אלא עשרות שיקים.

16. אין כל ראיה למצג של האב להיותו עורך דין במקרה הקונקרטי הזה, הגם שיתכן כי ללא הבהרה שאין הדבר כך, הרי הרושם המוצג הוא ככזה. אין אסמכתא בכתב. יש עיסוק בתוך משרד עורכי דין, שם משפחת האב – נתבע 1 והבן שהינו עורך הדין נתבע 2 שם משפחה משותף " גבעתי ". יש טיפול מעשי על ידי האב נתבע 1 בשיקים. המצג בעיני אדם מבחוץ הוא מצג של עיסוק מקצועי משותף כל עוד אין הבהרה ברורה אחרת.

17. לא בכדי לשכת עורכי הדין מבהירה ב ת/7 בתשובה לתלונת התובע בוועדת האתיקה :

" יוער לנילונים כי עליהם לציין באופן מפורש שמר הרצל שלמה גבעתי אינו עורך דין ואם לא יעשו כן – לא יצאו ידי חובה "

18. בדברי הבן בעדותו תפקידו של האב טכני בלבד, אך נראה שלא כך פני הדברים :

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

" התובע פנה למשרדי, שם אני ואני עובדים. אבי בעל תואר שני במשפטים, אינו עו"ד, אינו מחתים אנשים על יפוי כח או על הסכם שכ"ט, אינו מייעץ כעו"ד לפונים. כל תפקידו – סוג של מנהל משרד. מתייק, מוציא שליחי דואר, לתיאום פגישה כאשר מגיע לקוח כשאינני במשרד, אבי מברר את צרכי הלקוח מתאם פגישה, הסכמי שכ"ט נכרתים מולי, לרבות יפוי כח. אבי חוסך עלות של ניהול משרד ומסייע לי בידע המשפטי. הוא יותר מתעסק בתחום העסקי, לא בשיקים."

19. בדברי נתבע 1 האב עצמו בעדותו " טיפול מעשי ופדיון כספי" :

"השיקים שהוא מסר זה שיקים של לקוחות שרשום שם שמם, הם ישנים ועבר זמנם להפקיד.
פניתי מספר פעמים, כזכור לי היה שיק אחד של 300 ₪ שם אני גר, הודעתי לתובע שהצלחתי לקחת. יתר השיקים אצלי. שלחתי לו הודעה על זה. .. הם קבלת שיקים ללא מתן חשבוניות...הם משנת 2015 או 2012 או 2013. הם מקושקשים...
סך הכל ניסיתי לסייע לו לגבות את הכסף שמגיע לו לא בדרכי הוצל"פ אלא בדרכי נועם לבקש מאנשים."

" אני אומר שהיה פדיון של 300 ₪ אבל היה הסכם שכ"ט שהיה צריך לשלם 4,000 פלוס אגרה..."

התובע בעצמו מבהיר לאחר שכבר צויין העדרן של ראיות לפדיון :

" לשאלת בית המשפט כמה כסף לשיטתך פרע או קיבל, אני משיב שאין לי מושג."

המסקנה עד כה הינה, כי ההתנהלות הגם שאין בה ראייה להטעייה מכוונת יש בה מצד עצמה משום המצג והעדר התייחסות הדיכוטומי המהווה מקור לתקלה וטעות. אין בטעות זו עדיין לייצר עילות נזיקיות ככל שאין נזק או קשר סיבתי בין מצג זה לבין נזק מוכח כלשהו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

" חסרון שיקים או פדיון - המוציא מחברו עליו הראייה " :

20. לא הוצגה כל ראייה בכל הנוגע למספר השיקים אותם קיבל התובע, העדה רעייתו של התובע ציינה תחילה מספר של כ 15 שיקים בפועל ואחר כך תיקנה עדותה. הנתבע זכר בדיון 21 שיקים, ובסופו הושבו לתובע במעמד הדיון לבקשת בית המשפט 26 שיקים במעטפה נספרו צולמו וצורפו לתיק. המקור בידי התובע.

מספר השיקים היקפם תיעוד קבלתם – אין :

21. התרשמות בית המשפט הייתה שהתובע לא ערך רכיב זה של תביעתו באופן מדוייק, ולא היה מלכתחילה נתון ברור מוכח מה נמסר ומה היה הפדיון. לעניין זה אצטט מעדותה של רעיית התובע הגבי אולגה פרי הנכבדה :

" לשאלת השופט, האם את זוכרת צ'קים שנתן בעלך, אני משיבה שכן. הוא נתן לנתבע הרצל שלומי גבעתי. הוא מסר 15 צ'קים בערך במעטפה. חיפשתי בניירות, אנחנו באנו מבית אחר וחיפשתי את כל הצ'קים. אמרתי לו שיש צ'קים והוא אמר אבל זה ישן ואמרתי אולי אנחנו מחפשים מי יכול לעזור והוא התחיל לחפש באינטרנט וזה קורה. לא ספרתי כמה צ'קים.."

22. תמונה הייתה תשובתו של התובע עת הושבו לו השיקים באולם בית המשפט, כאשר מייד עם קבלת השיקים וספירתם בחר להודיע כי חסרים קרוב ל 10 שיקים..דהיינו כאילו מסר : 36 שיקים. מעולם לא טען התובע למספר זה. מספר זה היה מהיר מידי כדי בדיקה. נראה כאילו ביקש התובע להותיר טעם לפיו תם ולא נשלם עניין השבת השיקים. האם קיבל התובע שיקים ואין לו העתקי חשבוניות בהקשרם? האם ביטל חשבוניות אלו? האם ישנו אישור ר"ח על דווח הפסדים או חובות אבודים? כל אלו האסמכתאות לא הובאו : ציטוט מהדיון :

" הערת בית המשפט:

ברגע זה בית המשפט מוסר לתובע 26 צ'קים שצילומם מצורף
בזה לתיק (מסומנים במ/1).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

התובע:

אני מאשר את קבלתם של הצ'קים שבית המשפט מוסר לי בהתאם להחלטת וועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין. חסרים קרוב ל-10 צ'קים. "

בחיבור סכום השיקים שנמסרו עולה כי הנקוב בהם מגיע כדי סכום של כ 31,500 ₪ דהיינו סכום התואם את טענת התובע להיקף הסכום של השיקים אותם מסר ושעליהם ביסס תביעתו, לפיכך יש להניח כי למעט 3 השיקים מושא טענת ההשבה כי כל השיקים הושבו, כפוף לאמור להלן.

חצי שנה במקום 14 יום להשבת השיקים :

23. גם לשכת עורכי הדין, לא יכולה הייתה בהעדר ראיות לפדיון השיקים לעשות דבר מלבד לדרוש השבת השיקים לידי התובע ב-16.5.17. השיקים הושבו רק בדיון בבית המשפט ב-26.12.17 – למעלה מחצי שנה מאוחר יותר. וודאי זמן רב יותר ממועד התלונה ללשכה.

24. לא נחה דעתי מדוע לאחר שלשכת עורכי הדין בישראל קבעה כי יש להשיב השיקים לתובע, ובכך סבורה הייתה לסיים הפרשה בגניזה, לא נקטו הנתבעים פעולה דחופה לשלוח באמצעות שליח מקצועי מהמשרד השיקים המדוברים תוך צילומם ותיעודם בכל דרך מקובלת, ושוב פעמיים ביקשו ש"התובע יסור למשרדם לקבל השיקים". לשיטת לשכת עורכי הדין נדרשו 14 יום. לשיטת הנתבעים אחרת.

25. משבושש התובע להגיע לבקשת הנתבעים מטעמים מובנים, היה עליהם לפעול לביצוע המוטל עליהם ולא להמתין עד אין קץ להופעתו במשרדם מבקש המחאות, שכבר נתבקשו להשיבו. הסבריהם כי מחשש מהתובע והפכפכותו חפצים היו להסדיר בחתימה מולם כל דרוש נראה כי לפחות היה עליהם לשלוח מכתב בהקשר זה גם ללשכת עורכי הדין גם לתובע, להפקיד השיקים בידי גורם עורך דין חבר קולגה בנאמנות. אין אני פוטר את התובע מאשמו התורם שכן יכול היה לקבל את המחאות באמצעות צד ג' וטענת חששו בדיון כי יסבכו את השליח מבהירה כי כל צד נמנע מלבצע פעולה פשוטה של פגישה לקבל שיקים.

26. התובע יכול היה לשלוח נציג מטעמו למשרדי הנתבעים לקבלת השיקים לאחר שקיבל החלטת לשכת עורכי הדין, או לכתוב ללשכה כי לא קיבל את השיקים האמורים תוך 14 יום. אין

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

באמור לפטור הנתבעים מאחריות להשבה שלבסוף בוצעה במעמד בית המשפט. עצם העיכוב בהשבת השיקים, מלכתחילה אילץ את התובע להגיש תביעתו ותלונתו לגורמי האכיפה. לא היה בכך צורך ישן דרכים רבות להעביר דבר מה באופן מלא או חלקי בדרך מתועדת ואף על ידי עורך דין נוסף בנאמנות להסדיר ההשבה.

27. התביעה דן הוגשה על מלוא הסכום משום שערך כספי של השיקים עדיין היה באמתחתם של הנתבעים, שמא יוכלו התובע להגיש תביעה בהקשרם של אלו גם ללא הגשתם בעילה השטרית במסגרת ההוצאה לפועל, שהרי ראייה היא זו ככל ראייה, מניעתו ועיכובו של התובע שוב מלקבלם בדרך של דרישה להגיע למשרדם כמוהו כאי מילוי אחר המבוקש. תום הלב נבחן בכל מקרה ומקרה לגופם של צדדים לו ובנסיבות כל מקרה ומקרה לגופו.

המסקנה עד כה הינה שהתביעה על מלוא סכום התביעה הייתה משום שהתובע קיבל את ההמחאות רק במעמד בית המשפט, אם כי אשמו התורם של התובע תרם לתוצאה בקיומן של אפשרויות אחרות גם מצדו.

לעניין זה העמדתי את אשמו התורם של התובע על 50%.

מהו סכום הפידיון : גרסת התובע מציינת הודאת הנתבע בפניו בדבר פדיון 3 סכומים :
300 ₪, 900 ₪ ו250 ₪ :

28. האב נטל השיקים ללא רישום מסודר והחל לטפל בהם. טיפול ללא תיעוד הוא תחילתה של התקלה, החשד וההתנהלות הלקוייה.

29. בחוסר בהירות ודיוק רישום ותיעוד קבלת ההמחאות, ההמחאות שנותרו בידי הנתבעים הושבו לתובע. ההמחאות שנפרעו על ידי בעליהן בהתאם להודעות והודאות הנתבע 1 עומדות על סך שבין 300 ₪ - 1,450 ₪ דהיינו בפועל יתכן שנפדה חוב על ידי שיק על סך : 900 ₪ שחזר. שיק זה לא נמצא בצילומי השיקים שהושבו. שיק זה גם אם חזר מגיע לתובע. שיק זה לא הוזכר במאום בהודאת הנתבע בבית המשפט, לכשנשאל בדיון השני ענה הנתבע האב כי מסר את כל השיקים. השיקים כולם צולמו ואין בהם המחאה על סך : 900 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

30. גרסת התובע מוכחת ביחס לסכומים דלהלן, מהטעמים הבאים :

- א. ישנה הודאה של נתבע 1 בפדיון של 300 ₪ רק בדין בבית המשפט.
- ב. בין יתר במיילים שהוצגו מצאתי התייחסות לטענת חזרתו של שיק פדיון על סך 900 ₪ ת/1.
- ג. אין כל ראיה לחזרתו של שיק על סך 900 ₪, ישנה ראשית ראיה והודאה כי היה שכזה. הודאה והדחה בקיומו של שיק פדיון, וטענה כי השיק חזר. בדין מ7.2.18 נטען כי כל השיקים הוחזרו לתובע ללא בדיקה. העדר ראיה לשיק עם סכום זה, פועלים לרעת הנתבע 1 האב.
- ד. לא מצאתי כל סימוכין לפדיון של 250 ₪ ובאין אסמכתא לא מצאתי לקבל סכום זה להשבה, גם אם הייתה שכזו לעניין סכום זה בנמצא, ללא הצגתה בדין בפני עת ביקשתי הוכחה לפדיון, אין מקום להכיר בסכום זה.
- ה. טענת קיזוז הפדיון שלא הושב מטעם זה או אחר היתה מחייבת חשבונית שלא הוצגה, כל אסמכתא נילוויית, או כל מכתב מבהיר מסביר מצד עורך הדין או מנהל משרדו האב. חסרונם של אלו מחזק הגרסה של הצד שכנגד וידח עמה החובה להשיבם ולהשלימם.
- ו. וס"ה"כ הפדיון כפי שראיתי לנכון להכיר בו הוא : 1,200 ₪.

כריכה רטרואקטיבית – עירוב תחומים :

31. את ניסיון כריכת זכות השבת הפדיון מהשיקים בשכר טרחה של התביעה בפני המפקחת, לא קיבלתי בשל העדר שקיפות מלאה בכל הנוגע לשיקים עצמם היקפם סכומם והפדיון בהקשרם וכל שפרטתי לעיל. ניסיון זה אינו בא אלא להסביר כיצד זה לא הושב ולו 300 ₪ בהם מודה כבר הנתבע 1. זאת ועוד, האב ניהל את השיחות. כריכת הפדיון בשכר טרחת הבן מהווים שיתוף וערבוב אותו מבקש מסביר ומורה בית המשפט להפסיק. כך, לא רק, שלא יוצא מי מהנתבעים ידי חובת הפרדה העסקית אלא כך היו אמורים להימנע מצגים משתמעים.

מסקנה לעניין השיקים - אי השבת 29 שיקים בסך כולל פוטנציאלי של כ : 31,500 ₪ מהם 2 שיקים נפדו בפדיון שלא שולם :

32. לאור האמור במסגרת רכיב זה, ההתנהלות הרשלנית מחייבת התייחסות צרכנית, סופה של זו, בהעדפת גרסה זו או אחרת במאזן בדין האזרחי. מכלול השיקולים הראייתיים מטה הכפ

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

לקביעה כי הפדיון המוכח הינו בסך כולל של : 1,200 ש"ח . אולם לא ברור מהי עמלתו של הנתבע 1 ללא הסכם, בהעדר כל סיכום כתוב ולא בעל פה , במיוחד שמדובר בניהול משרד עורך דין בלבד שלא עסק בשיקים אלו , והותרת מכלול השיקים בידי הנתבע עד ואף לאחר החלטת וועדת האתיקה . עריכת הסכם שכר טרחה לטיפול בשיקים היה מונע מתכונן זה של אנדרלמוסיה . לשכת עורכי הדין קבעה בבדיקתה כל המכלול שהובא בפניה , כי לא הובאו ראיות לעניין הפדיון . שם לא הובאו הודאות האב שהיו רק בבית המשפט לעניין הפדיון אחרת היה מצויין סכום זה או אחר . בפניי הייתה התייחסות ראייתית לשני הסכומים 900 ש"ח + 300 ₪ .

רשלנות תורמת של התובע , להעדר השקיפות ותחושת החסר:

33. מנגד גם מתן שיקים בסכום משמעותי בהיקף שכזה ללא תיעוד מצד התובע אף הוא תרם לחשד כי "רוב השיקים ניפדו" , כדברי התובע בכתב הגנתו בבית המשפט השלום , אך יותר לתוצאה של חוסר סדר וחוסר ראיות , ואין בית המשפט מבקש לחקור בנסיבות ובסיבות לאופן התנהלות זו מצד שני הצדדים . דווקא שיקים ישנים מקושקשים, פתוחים, על סכומים קטנים של מאות שקלים ואף גדולים יותר של אלפי שקלים, הם פלטפורמה לטענות ותואנות ואסור היה להותירם ללא ארגון וניהול מתועד ומדוייק מצד הנתבע האב שטיפל בהם . הדרך בה הועברו וטופלו נחזית להיות מצד התובע יתכן בשל מצבו הבריאותי, יתכן מסיבות אחרות , בבחינת רגע לפני הייאוש מהם אוליי אף רגע אחד אחרי .

34. התובע טוען כי לא פגש מעולם את הבן נתבע 2 עורך הדין . לעניין זה לא מצאתי כל סימוכין ונראה כי הפגישה הראשונה הייתה עם האב. השיקים טופלו על ידו . לגבי הטיפול המשפטי בתביעה זו טופלה על ידי הבן עורך הדין . עורך הדין ייצג בדיון . עורך הדין כתב את התביעה . התובע חתם על הסכם שכר טרחה . האמירה בדיון מ7.2.18 כי מעולם לא ראה את עורך הדין הבן , כאשר בדיון בפני המפקחת צויין שמו של עורך הדין כמייצג בפני המפקחת על רישום המקרקעין החליטה הטענה כי לא ראה אותו מעולם מלבד הדיון בבית המשפט בתיק דנן . גם אם היה חותם התובע על הסכם שכר הטרחה שהועבר לידי עורך הדין מאוחר יותר אין בכך ביסוס התביעה לנזק . טענת ההשבה תיבחן לגופה לא בשל נסיבה זו .

סוף פרק זה , בשל קבלת גרסת התובע לעניין הפדיון , האב ישלם לתובע : 1,200 ₪ . שאר השיקים הושבו במעמד בית המשפט .

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

הסכם שכ"ט תביעה בפני המפקחת על רישום המקרקעין :

35. הסכם שכר הטרחה חתום מ1.2.16. חתימת התובע מוכחשת בתחילה ובמקום אחר מציין כי הוא אכן חתם על מסמכים שהובאו ובמצבו הבריאותי לא השגיח בתוכם. מצאתי לנכון עקב הודאתו בהבאת מסמכים רבים בשליחות המשרד לצורך תביעתו, לקבוע, כי התובע חתם והעניק יפוי כוח, והוא מודע לכל שהתבקש על ידו להביא להצלחתו בתביעתו. לא הובאה כל ראיה לסתור, והנני קובע כי התובע חתם וידע על מה התחייב. במייל בו טוען התובע כלפי עורך הדין גבעתי מאיר, לא מצאתי תשובתו המיידית של עורך הדין לפיה התובע ישב מולו בפגישות. עדיין אין אני רואה מוצדק להתיר התחייבויות ולפטור שכר טרחה כלפי משרדי עורכי דין רק משום שמי שהגיש כתבי בי דין הוא לא עורך הדין עמו שוחח הלקוח, אלא מי מהמשרד בן משפחה או אחר גם אם לא הייתה פגישה בין הצדדים, מבלי להקל ראש במקרים בהם יש דרישה לייצוג ספציפי של עורך דין מסויים.

36. התובע בתחילת כתב תביעתו ציין כי אף ביקש הנחה, ושוכנע אחרת. טען להטעיה ולעושה בשל מצבו הבריאותי. דווקא בשל טענות אלה אבהיר כי לא הוכח עושה. התובע טען בפניי באופן רציני טענותיו להן הקשבתי בקשר רב, וניכר כי גם אם אינו בקו הבריאות אין הדבר מגיע כדי אובדן יכולת קוגניטיבית להבין הכתוב והנקרא או לנהל שיחה עניינית. אין ראיה כי באותו מועד החתימה ממש לא היה התובע מסוגל לדעת טוב רע. אין בפני בית המשפט היכולת להעריך כי מי שמתווכח על מחיר ומקבל הסבר משתכנע, יוכל בנקל לטעון לחוסר הבנה קוגניטיבי או נפשי במה שוכנע. ראיות מן הסוג הזה לא הובאו ואין לי אלא לדחותן.

37. שכר הטרחה ויפוי הכוח עליהם חתם התובע הם : 1/1 ו 1/1 ב החשבונית שהופקה על סך : 3350 ₪ והאגרה ששולמה חודשיים מאוחר יותר הינה על סך : 548 ₪. סה"כ : 3,898 ₪. התובע ביקש בקשה לפטור מאגרה. התובע לא יכול להתכחש להסכם שכר טרחה מול עורך דין להגשת תביעה בערכאות. החתימות ביפוי הכוח וההסכם שכר הטרחה על פניהן דומות ובשלב מוקדם זה של ציפיה להצלחה במצג אותו תיאר התובע עצמו, אין להניח כי נמנע מלחתום יפוי כוח או הסכם שכר טרחה או כי לא הוחתם על מה שהודה כי סוכם.

38. בהתאם להסכם שכר הטרחה ובחלק הראשון בהשלמת כתב יד נקבע 20,000 ₪ + מ.ע.מ. עבור תביעה לפינוי + תביעה כספית ונזיקין מתוכם תנאי התשלום : 4000 ₪ מזומן ולא ברור האם כתוב + מ.ע.מ. או + אגרה (הכתוב לא ברור מספיק.. אחר כך צוין " לא להפקיד"), ובסעיף ב. שכ"ט אינו כולל אגרות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

39. בהסכם נקבע כי במקרה של פשרה מגיע לנתבע 2 כל סכום ש"ט . נקבע כי עבור כל ישיבה ייגבה הסך של 1,200 ₪ בתוספת מ.ע.מ. לא ברור האם כשכר נפרד מעבר ל20,000 ₪ + מ.ע.מ. גם לפי כתבי הטענות לא נקבע מעבר ל20,000 ₪ + מ.ע.מ בסוף כל התביעות .

40. גם ביפוי הכוח הנוסף צויין " הכנת תביעה פינני כספית ונויקין " – הכנה או גם ייצוג הכנה דהיינו עריכה בלבד ? הנתבע 2 ציין כי הוא היה מוכן להמשיך לייצג . בחשבונית צויין : " שכר טרחה חלקי עבור טיפול בתביעה בפני המפקחת על רישום המקרקעין" . הכתוב כולו נוסח על ידי משרד עורך הדין וכל פרשנות תתפרש לטובת התובע . בהסכם סעיף נוסף לפיו בכל מצב גם אם יופסק הטיפול ישולם מלוא סכום שכר הטרחה . סעיף זה אינו יכול לעמוד עת מוגשת תביעה בחוסר סמכות עניינית ובמכלול הנימוקים המפורטים להלן .

41. לא הוכחה הטענייה אך " טעות" קיימת ולו היה יודע התובע כי תביעתו כמעט תידחה בחוסר סמכות עניינית לא היה חותם על העסקה לתשלום כספי נכבד או משלם סכום כספי , מנגד יש לאמוד מה כן בוצע וממה נהנה התובע מביצוע עבודתו של עורך הדין .

42. יישום ההסכם נקטע באבו . ההסכם בוטל בהפסקת הייצוג המעשית . התראת המחיקה של המותב שם מחוסר סמכות עניינית הצדיקה הפסקתו . אין מדובר בהפרת הסכם מצד התובע אלא בביטול מוצדק מחמת טעות . זכותו של לקוח בחוסר האמון המתגלע להפסיק ייצוג . זכותו של עורך הדין לקבל שכרו הראוי על מה שכן בוצע או שיש ממנו הנאת התובע ככל שאין נזקים לניכוי . לעניין טעות בנסיבותיו של כל מקרה ניתן להביא לתוצאה של ביטול ההסכם והשבה בסבירות ובאומד .

" רהב או השלכת יהב " :

43. לדברי התובע , האב , ולא הבן , הציג לו מצג כאילו יש בינו לבין המפקחת קשרי חברות להצלחת תביעתו , אין כל ראייה למצג זה . מנגד ניתן להסיק כי התובע אכן ראה עצמו שותף למתווה פסול זה של הגשת תביעה בשל טענת יכולת להפעלת שיקולים לבר משפטיים , שיקולים שיש בהם טעם לפגם . עצם שיקול דעת משותף זה , ואף לשיטת התובע, מפחית מתום לבו , בכל הנוגע לטענות כלפי הבן , שהרי לכאורה בדברי התובע עצמו , היה בהגשת התביעה דווקא בפני המפקחת משום ניסיון להשיג הישג משפטי בחוסר תום לב, בעוד הבן טוען כי התובע הוא שביקש לקצר הליכים בפני המפקחת על רישום המקרקעין .

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-17621 פרי נ' גיבעתי ואח'

44. אין אני מקבל את הטענה כי התובע בחר את מקום התביעה. מנגד אין ראייה לתכנון חריג. הבן עורך הדין שגה בהגשת התביעה בחוסר סמכות בפני המפקחת, וגם אם נזרק רעיון זה על ידי האב היה על הנתבע 2 עורך הדין להימנע מהגשה זו או לברר היטב טרם הגשה זו, או להחתים התובע על הבנתו כי הוא מסתכן בדחיית התביעה, כך או כך, המפקחת על רישום המקרקעין, המלומדת בכגון אלה הטעויות נמנעה מלגרום לתובע נזק, ואפשרה לו לתקן תביעתו או למוחקה מה שאינו מונע חידושה, נסיונה רב השנים העניק לתובע פתרון ומוצא ובמסגרתו התובע המשיך לצעוד לבדו.

45. לא הרחקתי נדוד עד קביעה כי ההסכם לשכר טרחה לתביעה בפני המפקחת על רישום המקרקעין אינו חוקי, באין כל ראייה לטענה זו של התובע, והמוציא מחברו עליו הראייה. לו הייתה כזו הרי רק משום כך היה מוצדק שלא ליתן סעד לאף צד מבין הצדדים וביטולו של ההסכם גם ללא " הטעות " מחמת "העדר חוקיות" ו"תקנת הציבור ". אין להקל ראש בהגשת תביעה בחוסר סמכות עניינית שאינה תקלה דיונית או ראייתית, אך מכאן ועד ל להוכחת הרחב כיהב לשיטתו של התובע רחוקה הדרך ונגזרותיה.

46. יש להניח כי גם אם עורכי דין המופיעים לא מעט בפני מותבים טוענים להיכרות והצלחות, אין בידי התובע כדי להוכיח כי מדובר ביותר מרחב או הפגנת ביטחון. גם התובע מציין בעצמו כי גם אם לחילופין לא היה בכך משום עבירה נטענת יש במה שקרה אצל המפקחת על רישום המקרקעין משום רשלנות.

47. בדיון בפני המפקחת על רישום המקרקעין נ/6 ישנו ציון של עו"ד מאיר גבעתי כמייצג. עורך הדין מאיר גבעתי ייצג את התובע. עו"ד מאיר גבעתי הכין וניסח את כתב התביעה. עו"ד מאיר גבעתי גם טעה בהסכמתו או בניסוחו הגשת התביעה בנוסחה זה בפני המפקחת על רישום המקרקעין, עדיין יש לזכור כי סוגיית הבתים המשותפים מצריכה מומחיות רבה – ברור זה היה יכול להיעשות ביסודיות טרם ינוסח כתב התביעה ולעניין זה, אף טובים השניים מן האחד, אב ובנו, וזאת דווקא כדי שלא להביא לדחיית תביעה או הוצאות שלא לצורך.

הסכם שכ"ט – פרשנותו – יישומו הפסקתו וביטולו -

48. הסכם שכר הטרחה אינו ברור בכל הנוגע לאופן ביצועו שלביו וחלקיו, התביעה אצל המפקחת היתה " לחלוקה בעין ", מה שלא היה בתחום סמכותה. תביעה כספית או נזיקית לא היו במסגרת " הסכם שכר הטרחה ". תביעה נזיקית אמורה להיות מוגשת לבית המשפט

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

השלום, מה שבוודאי לא בוצע במקרה זה. לא ברורים רכיבי שכר הטרחה בהקשר זה. וודאי שלא סביר בנסיבות התראה על מוחיקת התביעה שכבר כן הוגשה מותוך ה 3 מחוסר סמכות, הצדקת תשלום שכר טרחה המלא. ישנו פער בין מה שנטען בעל פה לבין מה שנכתב בהסכם בהקשרם של שני הצדדים.

49. בהנחה שמה ששולם הינו שלב ראשוני ומקדמה, לא ברור האם לכל 3 התביעות אם רק לאחת יש בה כל הרכיבים, שבוודאי לא בסמכות המפקחת על רישום המקרקעין, כי אז וודאי שרשלנות רבתי היא זו, ולא לכך התכוון הנתבע שהרי לא ניסח התביעה שהוגשה כך, לפיכך, יש לשקול מה נכון ליתן בעבור מה שבוצע ככל שהתביעה נמשכת על בסיס עריכתה הראשונית על ידי התובע לבדו או על ידי אחר. המשך כשר וראוי מכל בחינה שהיא בחלק עמלו של עורך הדין. האם יש להכיר בעמל זה או להתעלם הימנו עת מבוטלת העסקה.

הודאת הנתבעים בכתב ההגנה: התובע שילם 4,000 ₪ + מ.ע.מ.

50. לעניין האגרה נמצאתי למד כי האגרה שולמה בפועל אך התובע טוען כי הוא שילם 4,000 ₪ בגין התביעה וכן 1,000 ₪ בגין הליכי פש"ר. הנתבעים טוענים בכתב הגנתם כי שולם 4,000 ₪ + מ.ע.מ. דהיינו 4,680 ₪, מספר פעמים חוזר התובע על הסכום 5,000 ₪, המרחק בין הסכומים אינו גדול (320 ₪) ויש להניח שלא נגבה הסכום המזומן בשלב הראשוני במדוייק באין קבלה מדוייקת על מה שהודו בו הנתבעים בכתב הגנתם, ובהגיון לפיו לא ידעו הצדדים בעת ההתקשרות גובה האגרה במדוייק ולא שולם גם מ.ע.מ. וגם אגרה שאם כך היה הסכום גבוה מהסכום המוסכם, ולכן מקבל אני את הגרסה לפיה אכן שולמו: 5,000 ₪ אך אין אני מקבל את הגרסה לפיה שולמו מתוכם 1,000 ₪ עבור הליך אחר של פש"ר. התובע עצמו מציין בפנייתו למשטרה כי סוכם עמו תשלום של 4000 ₪ והיתרה 16,000 ₪ עם קבלת האדמה דהיינו בהתייחס להסכם בכתב, הסכום השני במייל מושא נספח כתב ההגנה הינו ללא מ.ע.מ. מכאן שהסכום הראשון שסוכם הינו עם מ.ע.מ., במייל אחר בנספחי כתב ההגנה עולה כי התובע מציין 15,000 ₪ ותשלום 5,000 ₪ במזומן. לא הוזכר כל פש"ר.

51. בהעדר ידיעת גובה האגרה הושאר סכום במזומן לשלמה והוצאה החשבונית על מה שבוודאות יהווה שכר טרחה כולל מ.ע.מ. כחלק מסכום כולל.

52. גם אם הדבר אפשרי והגיוני כדי מצג שאין לתובע כסף לעו"ד בהליכי פש"ר, עדיין אין ראייה לשכ"ט להליך שלישי של פש"ר בשום צורה שהיא: לא הסכם נפרד, לא חשבונית ופירוט תכליתה ולכן לא ניתן לבסס הסיבה לתשלום שכן בוצע, עוד יצויין כי גם המלים פש"ר לא הוזכרו בתצהיר התובע בבית המשפט השלום. יש להניח כי היה ניסיון לקבל פטור מאגרה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

ומשלא צלח הושלם ושולם מעבר ל4,000 ₪ סך נוסף של 1,000 ₪ . ההבדל בין הגרסאות הוא : 320 ₪ כך או כך אגרה וודאי שאין להשיב שכן התביעה נמשכת , ומה שיש לשקול הוא האם להשיב חלק מהמקדמה ששולמה בנסיבות הפסקת הייצוג .

השבה חלקית – " שכ"ט ראוי " - אומדנה בנסיבות :

53. בפועל מי שאכן ייצג בפני המפקחת על רישום המקרקעין היה עורך הדין הבן . לו היה הכול כשורה יש להניח כי לא הייתה נולדת התביעה בהקשר זה .

54. הסכם שכר הטרחה נחתם ועל פיו פעלו הצדדים , נתבע 2 כעורך דין הכין את התביעה וייצג בפני המפקחת על רישום המקרקעין והתובע שילם את שכרו וכן את תשלום האגרה בהתאם לשלב המבוצע למעט הדיון / הדיונים העתידיים והסיכומים בסופם . התביעה הופסקה בשל אופן ניסוחה בדרך שכמעט הביאה לדחייתה מטעמי חוסר סמכות עניינית . התובע הפסיק הייצוג והחל לייצג עצמו תוך תיקון המבוקש כפי שהורתה המפקחת ככל שיחפוץ התובע להמשיך תביעתו באולמה .

55. ככלל לא כל ניהול הליך כושל מחייב השבה של שכר טרחה , וודאי לא כל הליך שהתבקש בו תיקון כתבי בי דין ללא הוצאות , אין לדרוש מעורך הדין שלמות הידיעות כולן , והגם שמחוייב הוא בהתמקצעות ובזהירות עת מקבל הוא לידי תיק לטיפול , הרי שיש להיזהר במידה ובמשורה במתן לגיטימציה רחבה לכל תביעה להשבת שכ"ט עו"ד או הכרה בעילת תביעה נוכח כל נימוק משפטי בדחיית בקשה או תביעה או ראייה או כל הערה מקצועית , שאם לא כן אין לך תביעה שאין בה אם כלפי צד זה או אחר נימוק מקצועי לדחייה מלאה או חלקית או הערה משתמעת מה ניתן היה לעשות אחרת, ונמצא כי תביעה עם תוצאתה תהווה עילה לתביעת רשלנות את באי כוח הצד הנמצא חסר בתוצאת פסק הדין .

56. לקוחות מבקשים לא אחת להיות משפטנים במחשבה לאחור ולדוג אחר כל כשל, טעות או תקלה . סוד ידוע הוא כי מזה זמן מודרכים עורכי הדין בהשתלמויות מקצועיות להחתיים לקוחות על מסמכים שכל כולם הכנה לעת חרב הפיפות בה הלקוח הוא זה שיפנה אצבעו כלפיהם. מנגד מתפרסמים לא אחת פסקי דין או החלטות לשכת עורכי הדין , במסגרתם נוטלים עורכי דין תיקים בתחומים בהם אין להם כל אחיזה וידע , לא ניסיון ולא הדרכה מקצועית , והתוצאות בעייתיות ולא תמיד ניתנות לתיקון וריפוי או השבת מצב לקדמותו .

57. לפיכך , יש לנהוג בכל מקרה לגופו כדי בחינה, האם ברשלנות רבתי עסקינן או במתחם סביר של התנהלות מקצועית בהתאם לפרמטרים רבים ובכללם : התחום והיקפו בכללות ובמקרה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

הקונקרטי, ייחודו, המומחיות הנדרשת בו, סוג הטעות סבירותה המקצועית ובחינת הרשלנות וחומרתה, תכלית הערות בית המשפט ונימוקיו, תום הלב לפני ואחרי, גילוי התקלה או הטעות, מידת ההכנה ביחס לזמן, לנדרש ולמבוקש, מידת שיתוף הפעולה בין הלקוח ועורך הדין במסגרת הטיפול בתיק, התנהלות הצדדים האחרים לתיק ומידת השפעתם על התוצאה או התקלה, אפשרות תיקונה ומידת הנזק הנגרם ממנה ועוד.

58. במקרה דנן, הטעות הינה אופן ניסוח הסעד המבוקש מהמפקחת על רישום המקרקעין, וסופה של זו היא מתן אפשרות לתיקון כתב התביעה. כתב התביעה תוקן והתביעה נמשכת. לו היה שיתוף פעולה בין הלקוח לעורך הדין, היה גם ההליך נמשך על תיקונו כמבוקש. תוצאתו הייתה ככל פסק דין. התובע הפסיק את השירות המשפטי, אמנם בצדק, התביעה נמשכת על בסיס המסד העקרוני וכתבי בי דין ותשלום האגרה שהוכנו שולמו ונוהלו על ידי עורך הדין. תשתית זו, ראויה לתשלום. הפסקת התביעה והמשכה על ידי התובע בנסיבות ניסוח תביעה לוקה בחסר, בחוסר סמכות עניינית עלול היה להביא לדחייתה כאחת מהאפשרויות, הפסקה זו נדרשת המשכה על ידי התובע – המשך זה ראוי לכימות וחיסור משכר הטרחה ששולם בסבירות. גם אם מה ששולם מהווה מקדמה, לא כל המקדמה ראויה להיותר באמתחתו של נתבע 2 בנסיבות מקרה זה.

59. אחריותו של עורך הדין לפעול במיומנות ובזהירות כלפי לקוחו אינה אחריות מוחלטת, ולא כל טעות מהווה מעשה של רשלנות. עורך הדין אינו נדרש לחשב מראש את כלל האפשרויות בכל תרחיש עובדתי והוא יוצא ידי חובתו כאשר הוא מפעיל שיקול דעת סביר, גם אם בדיעבד יתברר כי זה היה מוטעה (ראו: עניין שרמן, בעמ' 462; ע"א 5/63 זילברמן נ' תורי, פ"ד יז 1305, 1308 (1963)).

60. במקרה דנן חוסר סמכות עניינית מובהק מעיד על העדר בדיקה ראויה מוקדמת, ובהיתוסף שאר טענות מצדיק ביטול ההסכם וקביעת הראוי בנסיבות.

61. גם אם שכר הטרחה שנקבע לתשלום ראשוני אינו מהגבוהים עדיין החסר היחסי בייצוג ודיון ראוי לכימות יחסי. במקרה זה ובהתייחס לשאר הטענות ולהסכם בין הצדדים בכללותו, מצאתי לנכון לקבוע על דרך האומדנה היחסית ובסבירות, כי על הנתבע 2 להשיב לתובע על דרך האומדנה ובסבירות יחסית ביחס לסוג ההליך ואופיו, סך של 1,200 ₪ בלבד.

62. מנגד התנהלות התובע בכל הנוגע לתביעתו בגין הגשת תביעה למפקחת ולא לבית המשפט מקום שלטענתו הדבר נעשה בתכנון משותף עם האב מטעמים ומשיקולים שטוב היה להם שלא היו נטענים, שכן ראשיתם לשיטתו הוא ניסיון להוציא דבר בחוסר תום לב, מחייב

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17621-10-16 פרי נ' גיבעתי ואח'

ביטול חלק השבה זו בסך 600 ₪. מכאן ימשיך התובע בתביעתו בפני המפקחת לאחר תיקון הדרוש באשר ייפסק על ידה ללא כל אחריות הנתבעים לתוצאותיה. ירצה ישכור שירותי עורך דין חליף, ירצה, ימשיך באשר יראה לנכון לבדו. כל ששילם היה עריכת כתב תביעתו ובהעדר תעריף מינימום של לשכת עורכי הדין, ובהתייחס למכלול ההסכם המשולש תביעות ונסיבות ביטולו, רואה אני תוצאה זו כסבירה בנסיבות הכוללות.

עיקוב המחאות – טרטור סיום התקשרות – צורך בפנייה ותביעה :

63. החזקת השיקים של הלקוח בידי עורך הדין, והבאתו עד כדי תלונה ותביעה אזרחית, מחייבת פיצוי בשל התשתו עד הגיע המצב כדי השבת השיקים רק בדיון בית המשפט בחלוף זמן רב, אך מנגד על רקע התנהלותו של התובע באופן יוצא דופן, באשם תורם של 50% גם מצד העדר שיתוף הפעולה גם לא למציאת פתרון לקבלת המחאות על ידי : עורך דין מטעמו, צד ג', לשכת עורכי הדין, פגישה בעדים הפקדה בנאמנות. מנגד גם פתרון זה היה אמור להיות בזמן סביר גם מצד הבן עורך הדין ששלח את המסרונים המזמינים את התובע להגיע לקבל את המחאות הדיון עסק בסוגיה זו ובה השתכנע בית המשפט כי גם לתובע אשם תורם משמעותי כאמור, גם לאחר הוראת לשכת עורכי הדין להשיב המחאות. יש להניח כי לו היו המחאות מחוללות המאמץ מצד שני הצדדים גדול יותר לפתרון. העדרו של פרק זמן סביר זה, מחייב אמירה כלשהי בהעדר הוכחת נזק ולו בשל הצורך בפניות ללשכת עורכי הדין או לבית המשפט בהשוואה לכל "לך ושוב" וחוסר מעש לסיום התקשרות בין צדדים במיוחד לאחר התערבות גורמי חוץ ואף לאחר הגשת כתב התביעה : לפיכך העמדת סכום הפיצוי בגין רכיב זה על סך : 1,000 ₪.

64. מעבר לאמור ובהתייחס למכלול הטענות בתיק, סוג ההליך, התנהלותם הדיונית של הצדדים, הימצאות התובע בהליך הפש"ר, הגשת התביעה ב 13.10.16, הבקשה למחיקת ההליך מ 11.1.17 ועד 20.2.17 החלטה להתיר הימשכות ההליכים בתיק, ונוכח קיומן של תביעות מקבילות בגין לשון הרע בבית המשפט השלום בתל אביב, שטרם הוכרעה ספק תימשך, ולאחר שבחנתי כל ההתנהלות כולה, טענות השיח ומהותו טרם הגשת התביעה למפקחת על רישום המקרקעין, השיקים לסוגם ומהותם, שכחתם 3 שנים טרם נמצאו והועברו כפי שהועברו, לא מצאתי לפסוק מעבר לאמור בפסק דין זה.

סוף דבר ולאור כל האמור, הריני מורה כדלקמן :

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-17621 פרי נ' גיבעתי ואח'

- א. הנתבע 1 ישלם לתובע סך כולל של 2,200 ש"ח .
- ב. הנתבע 2 ישלם לתובע סך כולל של : 600 ש"ח .
- ג. התשלומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד מועד פסק הדין .
- ד. בנסיבות מצב בריאותו של התובע בדיון הראשון סמוך לתחילתו במסגרתו נאלצו הנתבעים להופיע בבית המשפט בלא שהתקיים דיון, ובנסיבות הכוללות בתיק זה, לרבות ניסוח הטענות והביטויים היוצאים מפהן, ובהתייחס למכלול הטענות בהקשרם לרבות היבטים ראיתיים, אין אני עושה צו להוצאות .
- ה. מעבר לכל שפסקתי במכלול הטענות לא מצאתי לפסוק מעבר לסכום האמור, וכל צד יישא בהוצאותיו .
- ו. התשלום הכולל ישולם תוך 30 יום אך אם לא ייעשה כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל .
- לצדדים זכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מקבלת פסק הדין .

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים וכן לנאמן בתיק הפש"ר 16-09-63633 .

ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ח, 11 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

אריה דורני-דורון, רשם בכיר